

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Sandy Brinck.

Sandy Brinck (S):

VK-regeringen startede sin regeringsperiode med at proklamere, at nu skulle der gøres noget ved den negative sociale arv. Nu skulle man kunne gå fra at være bistandsklient til bankdirektør, som statsministeren så poetisk udtrykte det.

Jeg tvivler på, at der er nogen, der har oplevet dette skift fra bistandsklient til bankdirektør, og nu kommer der i hvert fald et lovforslag, som sikrer, at bankdirektørens børn ikke behøver at lege med bistandsklientens børn. Så langt så godt i en borgerlig logik.

Dette lovforslag er simpelt hen med til at cementere den negative sociale arv. Vi ved det fra erfaringerne i Norge, hvor de kommercielle daginstitutioner har en langt højere pris end alle andre og dermed effektivt udelukker børn og forældre med knapt så mange penge.

Man skal jo ikke være nogen stor økonom for at regne ud, at en børnehave hurtigt og effektivt kan udelukke børn af dårligt økonomisk stillede forældre. Man hæver bare prisen. De fine folks børn kan dermed blive beskyttet mod den slags uheldige elementer. Klar borgerlig politik, som jeg finder dybt usympatisk.

I Norge kan man også se det på sammensætningen af børnene. Der er ganske enkelt færre børn i de kommercielle børnehaver, som har brug for særlig støtte af forskellig art. Ministeren gør da også en del ud af at understrege i sit lovforslag, at prisen for at få sit barn passet i en kommerciel børnehave ikke skal have noget loft.

Så vidt jeg kan se, er der ikke sket nogen som helst ændringer fra sidst, vi behandlede dette lovforslag, i forhold til fripladser, hvor det stadig vil være sådan, at børn på friplads ikke kan regne med at få pasningen betalt fuldt ud, hvilket vel egentlig dybest set er den forståelse, vi andre har af ordet friplads.

I det hele taget er det tom tale, når ministeren skriver, at institutionerne er forpligtede til at optage børn, som gerne vil ind, fordi ministeren i samme sætning understreger, at det er institutionerne selv, som træffer afgørelse om optagelse.

Ministeren skriver videre, at hvis barnet viser sig at have særlige behov, kan det være årsagen til, at et barn må udvises af den kommercielle børnehave til et kommunalt tilbud. Jeg forestiller mig et adfærdsvanskeligt barn med ringe

støtte hjemme fra, som har brug for ekstra opmærksomhed og omsorg. Tja, så må barnet jo flytte. Det er da ikke rimeligt.

I en tid, hvor kommunesammenlægninger er på dagsordenen landet over, hæfter jeg mig særlig ved, at ministeren har en ny begrundelse for dette lovforslag. Ministeren skriver, og nu citerer jeg:

»Fx får forældre i et landdistrikt bedre mulighed for at vælge at oprette en privatinstitution, hvis kommunen vælger at lukke den eneste daginstitution i området.«

Det får mig til at spørge: Er det nu forældrenes ansvar, at der er pasningsmulighed i deres boligområde? Kommunalpolitikkerne får nu af ministeren det argument, som de kan vaske deres hænder med, når de lukker daginstitutionerne dér, hvor jeg bor. I stedet for at vedkende sig deres politiske ansvar, kan de med ministerens lov i hånden sige: Jo, jo, men I kan jo bare selv oprette en privat daginstitution, så er problemet løst. Det er ikke politisk ansvarlighed.

Sluttelig vil jeg sige, at når Venstres ordfører her i sit seneste svar til hr. Villy Søvndal drager en parallel til privatskolerne, så er det jo fuldstændig forfejlet. Privatskolerne må netop ikke trække profit ud. De er mere ligestillede med de selvejerprincipper, vi har i dag, end med det, der ligger i det her lovforslag. Så derfor er den sammenligning fuldstændig ved siden af.

Alt i alt må jeg konkludere, at heller ikke her i anden omgang bliver der nogen som helst mulighed for, at Socialdemokraterne kan stemme for det lovforslag, som cementerer den negative sociale arv.

Kl. 13.15

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil indledningsvist sige, at for Dansk Folkeparti er privat børnepasning ikke en ideologisk mærkesag. Privat børnepasning skal være et supplement, som ikke må undergrave den offentlige børnepasning, men vi vil da meget gerne være med til at give forældre og børn et frit valg, også private alternativer.

Vi mener, at forældre skal have ret til selv at vælge tilbud, der passer netop til deres barn. Det skal være daginstitutioner med særlige ideologiske grundholdninger eller specielle pædagogiske retningslinjer. Vi mener, det er positivt, at f.eks. en gruppe forældre kan oprette en daginstitution. Det kan også være en virksomhed, der vil give sine ansatte mulighed for, at barnet kan blive passet tæt på forældrene. Vi mener, det er